

ΕΤΟΣ Β΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΦΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 82

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δρχμαὶ νῆαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 17 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Παιτωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1880.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἄλλοτε ὅταν ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἐτόλμησε νὰ ἐκστομίη, ὅτι «ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὴν ἐπικρατοῦσαν ψῆφον εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα», ὁ κ. Τρικούπης ἐκερκύνου τὸν ἀστοιχείωτον συνταγματικῆς ἀνατροφῆς πρωθυπουργόν, ὅστις διὰ τοῦ λόγου του καὶ ἴστα ἀπεύθυνον τὸ ἀρεθῆνον.

Καὶ τὰ πικρὰ ἀπροκτῆρικ τάτε πεινῶντα καὶ διψῶντα... τὴν ἀλήθειαν, ἐκάλυπτον μὲ πεταχῶδη χειροκροτήματα τοὺς λόγους τοῦ προμάχου τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἦλθεν εἰς τὰ πράγματα μετ' ὀλίγον ὁ τοῦς φιλιππικούς του ἀσπίδα ὑπὲρ τοῦ ἀρεθῆνον προτάξας, καὶ ὅτε προχθὲς προὐκάλει τὸ ἐκ Πέτερσφω δικάταγμα, ἔγραψεν ἐν τῇ Ὁρα, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἦτο ἠνχηκασμένος ἐνεκ ἀναποδράστου ἀνάγκης ν' ἀπουσίαζη ἐπὶ τινι κερῶν ἔτι, ἐνῶ ταυτοχρόνω; διὰ τῆς φίλης του Παλιγγενεσίας μᾶς προδιέθετεν εἰς τὸ ἐξαγρικὸ, ὅτι ἴσως ἐπανερχόμενος ὁ Βασιλεὺς μᾶς φέρη καὶ τὴν ὡς κληρονομίαν μακρυνοῦ θεῖου περιμενομένην ἀραίμακτον λύσιν τοῦ ζητήματος.

Ὅτω τὸ ἀρεθῆνον ὑπὸ τῆς ξυνωρίδος τῶν ὀργάνων τοῦ κατ' ἐξοχὴν συνταγματικοαναθρεμμένου κ. Πρωθυπουργοῦ, δις ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μᾶς παρουσιάσθη περιβεβλημένον τὸν λίαν στενόχωρον μυνδύκιν τοῦ ἀρεθῆνον.

Τὰ δὲ τότε ἀπροκτῆρικ, πίνοντα τὸ ὕδωρ τῆς λήθης ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἐλησημόνησαν ἐντελῶς ὑπὲρ τίνος τότε ἐμάχοντο αἱ ἀπαλάμαι των.

ΣΤΡΥΦΝΟΥΤΕΙΚΟΣ.

Ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομικῆς μελετᾷ κεκυφῶς ἐπὶ τῆς τραπέζης του Le monde dans 2000 ans, par G. Pellegrin, ὅπως προκίση ἀπὸ τοῦδε τὴν Ἑλλάδα με τὸν ἀστυνομικὸν ὀργανισμόν τῆς ἀπωτάτης ἐκείνης ἐποχῆς, καθ' ἣν, ἀν ἀληθεύῃ ἢ με-τεμψύχωσις, βεβκίως ὁ μακκάριος ἐκεῖνος ἄνθρωπος, — ἀν τύχη ἄνθρωπος, — ὅστις θὰ φέρη ἐντὸς αὐτοῦ τὸν κ. Βαλέττην, θὰ διορισθῇ ἀνώτατος ἐπόπτης τῆς καθριότητος τοῦ εὐδαίμονος ἀστως καὶ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας.

Ὁ κ. Διευθυντῆς ἀνχινώσκει ἀφρηρημένος.
Εἰσέρχεται ἀθούρω; κλητῆρ ἀστυνομικός, ὅστις ἰδὼν τὸν κ. Διευθυντὴν τόσον προσηλωμένον, ἐνδοιᾶζει πῶς νὰ τὸν διακόψῃ καὶ τέλος προτιμᾷ νὰ βῆξῃ.

Ὁ κ. Διευθυντῆς πλκνᾶται εἰς κόσμον ἄλλον, εἰς πολιτείας τελείας μετὰ δισχίλια ἔτη.

Ὁ κλητῆρ τέλος ἀπορασίζει:
— Κύριε Διευθυντά...
— Τί ἀγαπᾶτε; λέγετε ταχέως! (χωρὶς νὰ ἐγείρη τὴν κεφαλὴν).

— Ἦθές; τὸ βράδου, κύριε Διευθυντά, μοῦ ἐκλεψην δύο τῶν 28.

— Λάβε ἐν κλητῆρα καὶ πήγαινε νὰ τοῦ δείξῃς τὸν ὑποπτον, νὰ τὸν συλλάβῃ.

— Ἄν τὸν ἐγγώριζα, τὸν ἐπινα κ' ἐγώ.

Ὁ κ. Διευθυντῆς ταρχθεῖς ἐκ τῆς ἀπνητήσεως, ἦν ἐνόμισεν αὐθᾶδη διὰ πολίτην, ὑφόνει ὑπερηρῶνας τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ ἦθος μεγαλοπρεπές,

— Πῶς; λέγει.

Ἄλλ' ἰδὼν, ὅτι πρὸ αὐτοῦ ἴστατο οὐχὶ πτωχὸς τις ἀστὸς ἀλλ' ὑπέλληλος αὐτοῦ,

— Πώς λέγει μετά θυμού, είσαι κλητήρ και σέ εκλεψάν;
 — Μάλιστα, κύριε Διευθυντά, χθές έδω, είς τήν Διεύθυν-
 σιν, μού εκλεψαν 50 δραχμάς.

Διευθυντής. — Έπιβάλλομεν πρόστιμον δραχ. 10 είς τόν
 κατά τήν ώρην εκείνην σκοπόν, όστις άφηκε νά εισέλθουν
 κλέπται είς τήν Άστυνομίαν, και πρόστιμον δραχ. 20 είς
 τόν αυτόν σκοπόν, διότι άφηκε τούς κλέπτας νά εξέλθωσιν
 ελευθέρως και άνευ τής ήμετέρας δικταγής.

Αί πρός ήμεδαπούς και αλλοδαπούς κολακευτικά έπι-
 δείξεις ήμών ούδέν έχουσι πρός καιρού τό κολακευτικόν. Αί
 δηλώσεις κολακεύει είναι τι έθιον έν Έλλάδι. Συνίστανται
 αύται είς δεξιώσεις, είς κηδείας, είς δικτριβάς και λόγους
 έμέτρους και πεζούς. Τοῦτο δέ έχει τό πρωτότυπον ή
 παρ' ήμιν κολακευτική έπίδειξις, όσάκις απευθύνεται πρός
 ήμεδαπόν, ότι τόσον οί ποιοῦντες τήν έπίδειξιν όσον οί
 παρ' αύτῆς τιμώμενοι, δέν πιστεύουσιν οὔτε κατ' έλάχι-
 στον είς τήν ειλικρίνειαν τών γινομένων. Έξ άμφοτέρων
 δέ τών μερών γίνεται άνταλλαγή δικθεβκιώσεων και εύχ-
 ριστιών, ώς μεταξύ ύποκριτών επί τῆς σκηνῆς. Απόδειξις
 και αύτη, ότι ο Έλληνας, όλιγαρκής ών φύσει, άρκείται πάν-
 τως είς τήν έξωτερικήν τών πραγμάτων μορφήν, έν γνώσει
 ών πολλάκις, ότι οὔδέν ύπάρχει ύπό τήν μορφήν τούτην
 τό οὔσιώδες.

— Άλλ' ότε τί έπίδειξεις αύται άφορώσι τούς ξένους, κατ' άρ-
 χίζιν έθνικήν παρόδοσιν ο Έλληνας πιστεύει πολύ είς τήν
 άφέλειαν και εύπιστίαν αύτῶν, και ένίοτε δέν ψεύδεται τῆς
 έλπίδος, πρός ζημίαν όμως πάντοτε τῆς αξιοπρεπείας του.

Ο Πλούταρχος περιγράφει διά τῆς άθηνάτου αύτοῦ γρυ-
 φίδος τās χυδαίαις κολακείαις, άς ο έξηυτελισμένος τότε έλ-
 ληνισμός άπένειμε πρός τόν Δημήτριον τόν Πολιορκητήν,
 και μετά ένα αιώνα ύστερον πρός τόν Ρωμαίον στρατηγόν
 Φλαμίνιον. Και ο μέν Δημήτριος, Έλληνας ών, έδέχετό τās
 άποθεώσεις τών Άθηνάτων γελῶν δι' αύτάς μετ' αύτῶν και
 έξηκολούθει άπογομνῶν τās ταμεία αύτῶν, ο δέ Ρωμαίος
 Φλαμίνιος φάνεται, ότι κάπως έπερνε τό πρᾶγμα είς τό
 σπουδαίον, ένίοτε δέ και συνεχινοίτο, άλλ' οὔδέποτε επί ζη-
 μίαι τών ρωμαϊκῶν συμπερόντων. Πρέπει όμως νά όμολογή-
 σωμεν, ότι οί ξένοι οὔτοι είναι πολύ σπηνιώτερον άφέλει;
 άφ' όσον πιστεύει τοῦτο ή έθνική ήμών αύτηρέσκεια.

Τās φιλοσοφικάς τάτας σκέψεις προκκοῦσιν αί έσχά-
 τως έν Ύδρα γενόμεναι έπίδειξεις πρός άριστον ξένον, είς δν
 ώφείλετο πάσα τιμή και φιλοξενία. Οτε όμως ή φιλοξενία
 έξεδηλώθη διά κωδονοκουσιών, κνονοβολισμών και πα-
 ρεμβάσεων δημοτικῶν άρχῶν, τό πρᾶγμα έξέπεσε παρευθῶς
 είς γρυκυλισμόν τῆς έποχῆς τοῦ Πολιορκητοῦ και τοῦ
 Φλαμίνιου, τοῦ όποίου γρυκυλισμοῦ φάνεται, ότι διετη-
 ρήσαμεν τήν παρόδοσιν πιστότερον πάσης άλλης. Ομολο-
 γούμεν, ότι θεωροῦμεν τās τοικύτας έκδηλώσεις ήττον
 πιθανάς έν Ύδρα, ένθα ο άλθηνισμός διορθώνει συχνάκις

τήν ύπερβολικήν εύστροφίαν τοῦ έλληνισμοῦ. Ο τῆς πα-
 ρελθούσης γενεᾶς Ύδρατος σπηνίως έλάλει, άλλ' οί λόγοι
 αύτοῦ ήσαν συμβόλαια. Σπηνιώτερον δέ έκκλημέριζεν, άλλ' ή
 κλημέρις του, όμοιζούσα ένίοτε πρός άπότομον θῆριν, ήτο
 ειλικρινῆς έκδηλώσις άνεκτιμητοῦ ύπολήψεως. Τοιαῦτοι
 ήσαν οί άπλοικοί εκείνοι άνδρες, οίτινες έδέξασαν τόν βρά-
 χον των και μετ' αύτοῦ τό έλληνικόν όνμα, χωρίς οὔδέ-
 ποτε νά κάωσιν έπίδειξιν τινά κολακευτικήν πρός οὔθέν
 τῶν μεγάλων ήρώων των. Άλλ' οὔτε πρός έπισήμους ξέ-
 νους έπεδείκνυσαν οί μεγάλοι εκείνοι Ύδρατοι, οί άδακάντι-
 νοί εκείνοι χαρκατῆρες, τήν εύπρέσκειάν των άλλως ή διά
 τῆς άποτόμου άλλῆ πολυτίμου εκείνης κλημέρις των.
 Οὔτως, έδέχθησαν πολλάκις τόν δικπρεπή διπλωμάτην και
 νκυτικόν Αίτιον, οὔ είς άδελφός είχε πέσει έν τῆ έν Πύλφ
 νκυμαχία, και όστις πολλάκις πολυτίμους είχε προσφέρει
 ύπηρεσίας, πρός τε τό έθνος έν γενέει και πρός τήν Ύδραν
 ίδίως. Έπιτραπέτω όθεν ήμιν νά εκφράσωμεν τήν εύχην,
 όπως οί Ύδρατοι έμπορῶνται έν πᾶσι μᾶλλον ύπό τών άν-
 μνήσεων τών μεγάλων πατέρων των, ή ύπό τών παρεδό-
 σεων τοῦ γρυκυλισμοῦ, δν έπιμελῶς καλλιεργοῦμεν έν
 Άθήναις.

Έκ τῆς ΕΠΙΜΗΝΙΟΥ συγγραφῆς Φοίβου τοῦ έξοχωτάτου
 Ιατροῦ κ. Πύρρα έρριζόμεθα τὰ εξῆς Ιατρικά παρηγγέ-
 ματα :

«Ο γάμος δέν είνε εύτυχῆς διά τοῦ μεγάλου πλοῦτου,
 οὔτε διά τῆς σωματικῆς καλλονῆς τῆς συζύγου, οὔτε διά
 τῆς παιδείας είς τās γλώσσας έλληνικήν, γαλλικήν και
 άγγλικήν, οὔτε είς τήν πρός άλλήλους καλήν συμπεριφο-
 ράν, άλλ' όταν τό άνδρόγονον ζῆ έν ύμορφόσση. Ταῦτα δέ
 έν τῷ κεφαλίῳ τῆς Δημοσίας Ύγειας ύπερ πραγματοῦ-
 ται περί τῆς μεγάλης χρητιμότητος τῆς μαθήσεως τῆς μα-
 χειρικῆς είς τās οικοδοεποιίας!!»

«Οί διέποντες παρ' ήμιν εκπαιδευτήριας κορασιών εύχῆς
 έργον είνε δν ειατήγαγον τήν εκμάθησιν τῆς τέχνης τοῦ
 μαγειρεύειν, άντί ν' άπασχολῶσι (sic) τὰ κοράσια είς τὰ
 παρόλογα και άπρεπή (sic) γυμνάσια τοῦ σώματος, ν' άπ-
 σχολῶσι ταῦτα είς τήν εκμάθησιν τῆς τέχνης τῆς μαγει-
 ρευτικῆς.»

Τό 6' κεφάλιον Ύγεινῆς οικογενειακῆς πραγματοῦεται
 περί ιδιότητος τῶν άνέμων και έν αύτῇ λέγεται «ότι
 όταν πέτη πάχη (πάχος) (!!) πνέει νότος. Όταν ο νό-
 τος πνέει, όλίγον, ο ούρανόσ καθίπτεται αἴθριος, όταν δέ
 πολύ και σφόδρα γίνεται έπινεφέλιος και διαρκεί πολύ.»

«Τὰ σῶμα είνε θρεπτικά, και οί γέροντες πρέπει νά τὰ
 προτιμῶσι μετ' αύτὰ νῦν πίνουσι ρακήν ή ρώμην (sic). Τρω-
 γόμενα όμως ζηρά παράγουσιν είς τήν κεφαλήν και είς τό
 σῶμα πολλούς φθειράς (φείρας)!!»

«Η σικκῆ, λέγουν, δέν προσβάλλεται ύπό τοῦ κεραυνοῦ,
 τοῦτο δέν έξετάσθη διότι είς τὰ βόρεια κλίματα (!) ένθα
 νῦν καλλιεργοῦνται αί έπιστήμαι σικκῆ δέν εύδοκιμοῦσιν.»

«Έλληνες έπίστρατοι!
 ΤΙ ΤΙΜΗ 'ΣΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ ΟΤΑΝ ΠΡΩΤΟ 'ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ...
 (Ποίησις ΤΥΡΤΑΙΟΥ. — Άπαγγελία όπό τοῦ ΚΑΘΗΜΕΡΙΟΥ...)

Ἐπιδιόρθωσις παροραμάτων.

Χαιρετίζομεν τὸν διορισμὸν τοῦ νεοῦ διδάκτορος κ. Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδου, ὡς καθηγητοῦ τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Β' γυμνασίῳ Ἀθηνῶν. Ὁ κ. ὑπουργὸς μωραϊτικώτατα ἐσκέφθη διὰ τοῦ διορισμοῦ νέου ἐξ αἰσθημάτων, σπουδασκτος τὴν ἀρχαίαν φιλολογίαν καὶ εὐδοκμησκτος ἐν τῇ νέῃ, νὰ ἐπιδιορθώτῃ τὸτα χονδρὰ παροράματά του ἐν τῷ δασκαλικῷ προσωπικῷ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Ἐπιστρατεία! Λέξις μαγική, δι' ἧς ἀποχωρίζονται οἱ μεγαλόψυχοι καὶ φρονηματικὶ τῶν δειλῶν καὶ μικροψύχων, ὡς ἐν τῇ δευτέρῃ παρυσίῃ διακριθῆσονται οἱ δικαιοὶ ἀπὸ τῶν ἀδίκων φωνῇ θεσπεσίῃ κ.τ.λ.

(Δελτίον «Σφαίρας» Πειραιῶς, 29 Αὐγούστου).

— Ἐγὼ φρονῶ ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις θὰ ὠφελήτῃ τὴν Ἑλλάδα ὄφ' ὅλως τὰς ἐπόψεις.

— Ἐγὼ ποῦ εἶμαι στρατιώτης γνωρίζω πολὺ καλὰ, ὅτι δὲν ἐκπαιδεύομαι ἀλλὰ παιδεύομαι.

— Πῶς τὰ βλέπεις τὰ πολιτικά;

— Ἀπελπισίῃ! Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχομε κεφάλι.

— Κεφάλι δὲν ἔχομε; Περισσότερο ἀπὸ ποδάρι.

— Πῶς;

— Δὲν εἶδες ποῦ περὶ γαίλανε γιὰ τὸ στρατὸ 40,000 καπέλα καὶ 20,000 παπούτσι; Πέφτουν δυὸ κεφάλια ἑκαστὸν ἀνθρώπου.

Σχολείων ἔναρξις.

Ὁ μικρὸς Γιαννάκης μετὰ δυσκολίας πείθεται νὰ ὑπάγῃ ἐκ νέου εἰς τὸ σχολεῖον, προβάλλων καθ' ἑκάστην νέον πρόφασιν. Τέλος μετὰ πολλὰ πείθεται προχθὲς νὰ μεταβῇ.

Ἄλλὰ μόλις ἀνοίγει τὴν θύραν τῆς τάξεώς του καὶ

— Δάσκαλε, λέγει, σήμερον δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔλθω σχολεῖο γιὰτὶ βρέχει;

Παιδικὴ ἀφέλεις.

Ἀσθενὴς βραβεὺς ἔλεγε πρὸς τὴν περὶ κλημένην μικρὰν κόρην του:

— Μαρὶν, ἂν πεθάνω θὰ λυπηθῆς, ποῦ δὲν θὰ μὲ βλέπῃς πλέον;

— Ὅχι, μπαμπά μου, ἔχομε τὴν εἰκόνα σου.

Ἐν Φιλήρῳ.

— Τί κάμνεις ἐκεῖ;

— Ρίχτω κολόνια, διὰ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἡ μυρουδιά τῆς βρεταίνης ἀπὸ τὰ βρέλια τοῦ πλύνου.

Μέχρι τοῦδε ἦσαν τοῦ συρμοῦ αἱ γελοῖαι δημοσιεύσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας πολλῶν ἰσθύντων ἐκ διαφόρων ἀσθενειῶν ὡς γέλασε τῶν ἐπισκεψκμένων αὐτοὺς ἰκτρούς. Ἦδη κινθάνομεν, ἐκ τίνος δημοσιεύσεως καταχωρισθείσης ἐν τῇ Ἐφημερίδι, τὰ φιλόθροπα καὶ γενναῖα αἰσθηματικὰ ἐνὸς τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις εὐεργετεῖ προσφέρων ἐργασίαν τοῦ δημοσίου. Ξένος μνημόσυνος δίκαιος καὶ συχώριος.

A.

KIBΩΤION

Πῶς ἐξηγοῦν τὰ γυμνάσια:

Λοχίας. — Τώρα θὰ μάθωμε τὸ κλίματ' ἐπὶ δεξιᾷ. Ἀκούστε νὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω μὲ τὸ κλίματε ἐπὶ δεξιᾷ δὲν ἔχει ἄλλο νὰ κάμῃ ὁ στρατιώτης πρὸς νὰ κλεισῇ ἐπὶ δεξιᾷ. Καταλάβατε;

Πλατεῖα Θεσείου:

Δεκαεὺς. — Ἐνωματικὴ Ἄλτ!... ΖΥΓΙΣΤΗΤΕ ἐπὶ δε...ξιά.

Θεωρία:

Λοχίας. — Θὰ κάμετε ἀκόμη τὸ σχῆμα ἀμα ἀπαντήτε κανένα ΜΕΛΟΝ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Θεωρία:

Λοχίας. — . . . . . τότε καταδικάζεται εἰς ἰσόβιον εἰρκτην. (ἀποτεινόμενος πρὸς τινὰ στρατιώτην). Ξεύρεις Κουτσουρογάλην τί θὰ εἶπῃ ἰσόβιος εἰρκτη;

Στρατιώτης. — Ἄμ' τί μ' ἔκχες, κύρ λοχίε, αὐτὸ νὰ μὴν εἰξεύρω; ἰσόβιος εἰρκτη θὰ εἶπῃ ἰσόβιος θάνατος.

Ἐν τῷ στρατῶνι:

Στρατιώτης. — Κύρ λοχίε, τὸ νερὸ εἶναι λάσπη. Δὲν πίνετα.

Λοχίας. — Τώρα θὰ σᾶς πάρωμε ΔΗΛΩΤΗΡΙΟ νὰ σᾶς τὸ καθαρίζωμε!

Ἐπιθεώρησις:

Λοχίας. — Γιὰτὶ φορᾶς μαντεῖο; δὲν ἤξεύρεις ὅτι ἐμποδίζεται νὰ κίνησ τὸ καλοκαίρι χρεια τοῦ μαντείου.

S. D. Sidurwani.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.